

пісню на найвищий шабель професійної майстерності, поставивши її в один ряд з неперевершеними зразками академічного вокального репертуару.

Ще одним напрямком розвитку вокальної школи є естрадний спів. Цей напрям є наймолодшим, він почав розвиватись порівняно недавно. Одним з найяскравіших представників цього напрямку є народний артист України Іван Попович. У його творчості естрадна пісня тісно переплетена з народнопісенними традиціями та містить яскраві ознаки закарпатських народних пісень. Наприкінці ХХ століття естрадний напрямок поповнився талановитими виконавцями – Степаном Гігою, Олександром та Яною Садварі, Оксаною Славною та іншими. Маючи хорошу професійну освіту, досконало володіючи голосом, вони внесли в естрадну манеру виконання чарівну неповторність закарпатських пісень. Слід відмітити, що практично всі сучасні закарпатські естрадні виконавці мають свою оригінальну манеру виконання, що ґрунтується на народнопісенних інтонаціях.

Отже, аналіз основних напрямків розвитку вокальної школи на Закарпатті дозволяє зробити висновок, що визначальною рисою, яка об'єднує всі напрямки, є опора на народнопісенну основу, що поруч з яскравими ритмічними, інтонаційними особливостями є характерною для творчого репертуару та виконавської манери сучасних естрадних виконавців, а також представників академічного та народного напрямків.

Список використаних джерел

1. Данко М. Державна музична освіта на Закарпатті та її досягнення за останні півстоліття / М. Данко // Професійна музична культура Закарпаття: етапи становлення, вип. 2. Збірка статей та есе про музичну культуру Закарпаття. – Ужгород: Карпати, 2010. – 504 с.
2. Каралкіна Н. Закарпатський артист Петро Матій: Я кожен раз співаю по-іншому. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://prozak.info/Osobistosti/Petro-Matij-YA-kozhen-raz-spivayu-po-inshomu>
3. Лабик Клара Ласлівна // Жіночі постаті в історії Закарпаття. – Ужгород: Вид-во В. Падяка, 2004. – С. 171.

МЕДЕНЦІЙ А. А.

ЧЕКАН О. І.

Мукачівський державний університет, Україна

МОВЛЕННСВИЙ РОЗВИТОК СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ЗАГАЛЬНІЙ ТА СПЕЦІАЛЬНІЙ НАУКОВО - ПЕДАГОГІЧНІЙ ТА МЕТОДИЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Відомо, що мова і мовлення – це дві форми існування суспільного явища, які співвідносяться між собою як загальне (мова) і конкретне (мовлення) [1], вони мають спільні й відмінні ознаки.

Мова – це характерний для людського суспільства специфічний вид знакової діяльності, а мовлення – об'єктивний вияв мови, процес життєдіяльності мовних одиниць у формі діалогічного й монологічного висловлювань заради ефективного спілкування. Мова і мовлення тісно між собою пов'язані й передбачають одне одного: мова необхідна для того, щоб мовлення було зрозумілим і тим самим було ефективним, а мовлення у свою чергу необхідне для того, щоб усталилася мова [3].

«Мова є засіб не виражати готову думку, а створювати її..., вона не відображає світогляду, який вже склався, а діяльність, що його складає» [2, с.141].

Психофізіологічною основою мови є вчення І. П. Павлова про взаємозв'язок першої і другої сигнальної системи, про закономірності формування умовно-рефлекторних зв'язків, вчення П.К.Анохіна про функціональні системи, нейропсихологічне вчення О.Р.Лурії, О.О.Леонтєва про мовленнєву діяльність.

Психологи розглядають мовлення як вид діяльності, що забезпечує спілкування, як процес породження та сприймання висловлювання. За словами С.Л.Рубінштейна, мовлення – «діяльність спілкування (висловлення, повідомлення) за допомогою мови, мовлення – це мова в дії» [4, с.386].

У психології мовлення дослідники Л.С.Виготський, О.О.Леонтєв, О.Р.Лурія виділяють два рівня оволодіння мовленнєвою діяльністю. Це рівень практичного оволодіння мовою, як засіб спілкування дитини і рівень усвідомлення ставлення до мовленнєвої діяльності. Л.С. Виготський зазначав, що тільки в результаті спеціального навчання мова стає для дитини предметом усвідомлення та довільного відношення.

У психолого-педагогічній літературі підкреслюється нерозривний зв'язок розвитку мовлення дітей з їх розумовим розвитком (Д.М.Богоявленський, Л.С.Виготський, Д.Б.Ельконін, К.Д.Ушинський та ін.). Рівень розвитку мислення, як зазначає Л.С. Виготський, залежить від рівня мовленнєвого розвитку дитини. В проблемі взаємодії мислення і мовлення (В.І.Лубовський, О.Р.Лурія, Л.С. Виготський) визначають роль мовлення як знаряддя пізнання, засобу і способу формування думки, відзначаючи його пізнавальну функцію і прослідковуючи залежність рівня розвитку інтелекту (мислення) від рівня розвитку мовлення. Ця ж точка зору лежить в основі висновків сучасних дослідників (М.С.Вашуленко, В.В.Тарасун, М.К.Шеремет та ін.), які стверджують, що розвиток мовлення дітей забезпечується методичною системою, яка одночасно здійснює розвиток логічного мислення й інших сфер особистості дитини в навчальному процесі, що відбувається під впливом розвиваючої функції.

Н.Н.Трауготт, В.К.Орфінська, Є.Ф.Соботович у своїх дослідженнях відзначають, що порушення мовленнєвої функції, внаслідок ураження мовленнєвих зон кори головного мозку призводить до вторинного порушення інтелектуального розвитку дітей, виключаючи специфічні вади їхнього мовленнєвого мислення при тому, що на невербальному рівні інтелектуальний розвиток дітей може відповідати віковій нормі.

Діти з ПМ потребують особливо продуманої системи подачі нового матеріалу. Часто потрібним стає пошук обхідних шляхів, використання у навчальному процесі новітніх засобів, які мають забезпечити повноцінне сприймання й подальше відтворення одержаних знань. Поступово в оволодінні знаннями, уміннями і навичками формуються засоби та прийоми пізнавальної діяльності, розширюються шляхи, за допомогою яких розвиваються процеси компенсації.

З огляду на актуальність та стан проблеми ми вважаємо, що одним з ефективних засобів навчання мови та мовленню можуть бути інформаційні технології, зокрема комп'ютерні програми використання яких у навчальному

процесі шкіл з ПМ дозволить здійснювати індивідуально-диференційований підхід у навчанні, розвивати пізнавальну активність вихованців, підвищувати

Список використаних джерел

1. Гнездилов М.Ф. Методика русского языка во вспомогательной школе. – М.: Просвещение, 1965. – 272 с.
2. Головань М.С. Розвиток пізнавальної активності учнів в процесі навчання алгебри і початків аналізу на основі НІТН: Дис... кан. пед наук 13.00.02. – К., 1997. – С.177
3. Жалдак М.І. Педагогічний потенціал інформатизації навчального процесу та проблеми його розкриття. – <http://www.school.kiev.ua/Htm/Technologie/INTech/Pedagog.htm>
4. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии – В 2т.-М.:Педагогіка 1989.,-Т.1-485с.

МЕЛЬ І.О.,
Національний науковий центр «Інститут метрології», Україна

ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ПРОГРАМ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ФАХІВЦІВ

Значущим елементом неперервної освіти як світової тенденції є підвищення кваліфікації фахівців. Фахівці-метрологи потребують спеціальних знань та навичок, що зумовлено політехнічністю метрології як науки, яка залучає напрацювання інших фундаментальних та природничих наук – математики, фізики, хімії, теорії ймовірності та математичної статистики тощо.

Підвищення кваліфікації персоналу, який виконує метрологічні роботи, вимагає відповідної науково-технічної бази та науково-педагогічних кадрів. Перш за все – ці кадри повинні мати достатній науковий та практичний досвід у галузі метрології. А технічна база, що використовується в навчальному процесі, має забезпечити слухачу можливість отримання сучасних практичних навичок за всіма напрямками діяльності.

ННЦ «Інститут метрології має» великий науково-технічний потенціал і практичний досвід, який передається засобом проведення семінарів, курсів підвищення кваліфікації, конференцій, публікацій у науково-технічних виданнях. Надання освітніх послуг Інститутом здійснюється у відповідності до Ліцензії МОН України Серія АЕ № 285827 за спеціальністю: 152 «Метрологія та інформаційно-вимірювальна техніка».

Навчальний процес підвищення кваліфікації фахівців побудовано за модульною системою, тобто зміст навчання структурується в окремі організаційно-методичні блоки, зміст і обсяг яких змінюються залежно від цілей навчання, профільної та рівневої диференціації слухачів.

Поєднання модулів забезпечує необхідний ступінь гнучкості та свободи у відборі та комплектації потрібного конкретного навчального матеріалу для навчання певної категорії слухачів і реалізації спеціальних дидактичних та професійних цілей. Необхідними елементами модульного навчання є вхідний і

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>